

Húsvét 6. Vasárnapja C

*Ne nyugtalanodjék szívetek, és ne csüggedjen.
Az én békémet adom nektek. (Jn 14,27)*

Olvasmány

Apostolok Cselekedetei 15,1-2.22-29

Abban az időben a pizidiai Antiochiában vita támadt a hívek között: Néhányan, akik Júdeából jöttek, így tanították a testvéreket: "Ha nem metélkedtek körül Mózes törvénye szerint, nem üdvözülhettek." Mivel emiatt zűrzavar és nagy vita támadt Pál és Barnabás, valamint közöttük, azt határozták, hogy Pál és Barnabás néhányukkal menjen fel Jeruzsálembe, s ebben a vitás ügyben forduljon az apostolokhoz és a presbiterekhez. Jeruzsálemben az apostolok, a presbiterek és az egész egyház jónak látta, hogy kiválasszanak maguk közül néhány férfit, és Pállal meg Barnabással Antiochiába küldjék őket: mégpedig Júdást, másik nevén Barszabbászt, meg Szilást, akik a testvérek között vezető szerepet vittek. Ezt az írást küldték velük:

"Az apostolok és a presbiterek testvéri üdvözlőlevelüket küldik az Antiochiában, Szíriában és Kilikiában élő, pogányságból megtért testvéreiknek! Hallottuk, hogy közülünk néhányan – megbízásunk nélkül tanítva – megzavartak titeket, feldúlták lelketeket. Ezért közmegegyezéssel elhatároztuk, hogy kiválasztunk néhány férfit, és elküldjük őket hozzátok a mi szeretett Barnabásunkkal és Pálunkkal, ezekkel az emberekkel, akik egész életüket Urunk Jézus Krisztus nevének szolgálatára szentelték. Elküldtük hát Júdást és Szilást, ők majd előszóval is elmondják nektek ezeket. A Szentlélek és mi magunk is úgy láttuk jónak, hogy ne rakjunk rátok több terhet a szükségesnél, annál, hogy tartózkodnotok kell a bálványoknak áldozott eledeltől, a vértől, a fojtott állattól és az erkölcstelenkedéstől. Ha ezektől tartózkodtok, helyesen jártok el. Jó egészséget!"

Szentlecke

Jelenések 21,10-14.22-23

János apostol így beszél látomásában a megdicsőült Egyházzal: A hét angyal egyike lélekben elvitt egy magas hegyre, és ott megmutatta nekem a mennyből, az Istentől alászállt szent várost, Jeruzsálemet. Isten dicsőségét sugározta. Ragyogott, mint a drágakő, mint a kristálytisztaság. A városnak széles, magas fala volt, rajta tizenkét kapu. A kapuk fölött tizenkét angyal. A kapukra nevek voltak vésvé, mégpedig Izrael fiai tizenkét törzsének

a neve. Keleten három kapu volt, északon három kapu, délen három kapu, és nyugaton három kapu. A város falának tizenkét alapköve volt, rajtuk a Bárány tizenkét apostolának tizenkét neve.

De templomot nem láttam benne, mert a Mindenható, az Úr az Isten és a Bárány a temploma. A városnak nincs szüksége sem napra, sem holdra, hogy világítsanak, mert az Isten dicsősége ragyogja be, világossága pedig a Bárány.

Evangelium

János 14,23-29

Abban az időben Jézus ezt mondta tanítványainak: "Aki szeret engem, megtartja tanításomat, Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk, és lakóhelyet veszünk nála.

Aki nem szeret, az nem tartja meg tanításomat. A tanítás pedig, amelyet hallotok, nem az enyém, hanem az Atyáé, aki engem küldött.

Ezeket akartam nektek elmondani, amíg veletek vagyok. S a Vigasztaló, a Szentlélek, akit majd a nevemben küld az Atya, megtanít titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit mondtam nektek.

Békességet hagyok rátok. Az én békémet adom nektek. Nem úgy adom, ahogy a világ adja nektek.

Ne nyugtalanodjék szívetek, és ne csüggedjen. Hiszen hallottátok, hogy azt mondtam: Elmegyek, de visszajövök hozzátok. Ha szeretnétek, örülnétek annak, hogy az Atyához megyek, mert az Atya nagyobb nálam.

Előre megmondtam nektek, mielőtt megtörténnék, hogy ha majd bekövetkezik, higgyetek."

Elmélkedés

A keresztény hitet gyakran pusztán hittételek elfogadásának tartják. Mégis azt kell mondanunk – anélkül, hogy a teológiát félretennénk, vagy a Hiszekegyet mellőzni akarnánk –, hogy a hittételeket és a tudományt megelőzi a találkozás: személyek találkozása, találkozás Jézussal. A Krisztussal való találkozás "Isten szavára / Igéjére való odafigyeléssel kezdődik" – ma éppúgy, mint régen. Aki valóban odafigyel, az nemcsak a fülét nyitja meg, hanem önmagát is. Befogadja magába a hallottakat és hagyja, hogy az befolyásolja gondolkodását és cselekedeteit. Nem vagyunk magunkra hagyva abban a törekvésünkben, hogy a szívünkkel halljunk és életünket eszerint irányítsuk. Jézus tudja, hogy ez nem sikerülhet saját erőnkől és segítséget ígér. Ez a segítség a Szentlélek. Habár mindannyian ugyanazt a lelket fogadjuk magunkba: Jézus Krisztus Lelkét, mégis sokféle út lehetséges. Mindig az a veszély fenyeget minket, hogy kioltjuk magunkban a Lelket, tudálékosságunkkal, szívtelenségünkkel és türelmetlenségünkkel. Pedig milyen sok vigaszt nyújthat az a tudat hogy Isten visel gondot ránk, Aki nemcsak sokféleséget, hanem ellentéteket is teremtett! A mi feladatunk csupán annyi, hogy nyitottak maradjunk a Lélek működésére. Nem kell, hogy nyugtalanítsanak az ellentétek, mert Isten nagysága mindet befogadja.